

ระเบียบ ก.ม.

ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ

พ.ศ. 2542

เพื่อให้การพัฒนาข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย โดยการไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ อันเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเพิ่มพูนประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการให้สอดคล้องกับสภาพ สังคม เศรษฐกิจ และนโยบายของทางราชการในการพัฒนาประเทศ จึงเห็นควรออกระเบียบ ก.ม. ว่าด้วย การให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ

อาศัยอ่านใจตามความใน ข้อ 10 ของกฎหมาย ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2519) แก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎหมาย ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2507 มาตรา 8 (5) และมาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ก.ม. วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบ ก.ม. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ พ.ศ. 2542”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดา率ระเบียบและคำสั่งอื่นในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ ซึ่งขัดหรือ แย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“การศึกษาต่อภายนอกประเทศ” หมายความถึง การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียนหรือ การวิจัยตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษาในประเทศไทย โดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการเต็มเวลาหรือ บางส่วน เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหมายความรวมถึงการฝึกอบรมหรือ ดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษานั้นด้วย

“อธิการบดี” หมายความถึง อธิการบดีของมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน ในสังกัดทบทวน- มหาวิทยาลัย

“ข้าราชการ” หมายความถึง ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

**ข้อ 5 การให้ข้าราชการไปศึกษาต่อภายนอกประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัตรราชการ
ต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดี หรือปลัดมหาวิทยาลัย และแต่กรณี**

ข้อ 6 ข้าราชการที่จะไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (1) มีอายุไม่เกิน 45 ปี นับถึงวันเริ่มนับต้นเปิดภาคการศึกษา
- (2) เป็นผู้ที่พัฒนาตนเองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว
- (3) เป็นผู้ที่ผ่านการคัดเลือกของมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการกอง หรือ

เทียบเท่าขึ้นไป รับรองว่าเป็นผู้มีความประพฤติดี และดังใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(4) เป็นผู้ไม่อยู่ในระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่ กรรมการฟ้องคดีอาญาในความผิดที่ไม่อยู่ในข่ายต้องการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการ เลื่อนขั้นเงินเดือน

ข้าราชการที่ขาดคุณสมบัติตาม (1) แต่มีอายุไม่เกิน 50 ปี หากอธิการบดีเห็นว่ามีเหตุผล และความจำเป็นอย่างยิ่ง จะเสนอเรื่องต่อปลัดมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศเป็นกรณีพิเศษก็ได้

**ข้อ 7 ข้าราชการที่เคยได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาตามระเบียบนี้ หรือระเบียบอื่นมาแล้ว
จะต้องเป็นผู้มีเวลาปฏิบัตรราชการภายหลังจากการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี จึงจะมีสิทธิขออนุมัติ
ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศได้ เว้นแต่เป็นการศึกษาต่อเนื่องกับสาขาวิชาที่เคยได้รับอนุมัติเดิม**

**ข้อ 8 ข้าราชการผู้ใดประสงค์จะไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ ให้เสนอเรื่องต่อ
ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นเพื่อให้ความเห็นชอบในหลักการก่อนสมัครเข้าศึกษา และเมื่อสถาบันการศึกษารับ
เข้าศึกษาแล้ว ให้เสนอเรื่องขออนุมัติต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ
โดยจะต้องยื่นเอกสารดังต่อไปนี้ประกอบการพิจารณาด้วย คือ**

- (1) บันทึกแสดงเหตุผลและความจำเป็นที่จะไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ
- (2) หลักสูตรหรือแนวการศึกษาของสถาบันการศึกษาที่จะไปศึกษา พร้อมหนังสือ
ตอบรับจากสถาบันการศึกษานั้น ๆ
- (3) หลักฐานการศึกษาของผู้ที่จะไปศึกษา
- (4) คำรับรองของผู้บังคับบัญชา ตามข้อ 6 (3)

**ข้อ 9 การให้ข้าราชการผู้ใดไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ ให้พิจารณาตามแนวทาง
ดังต่อไปนี้**

(1) ความจำเป็นและความทั่งงของการของทางราชการที่จะได้ผู้มีความรู้ความสามารถงานภูมิใน
สาขาวิชานั้น ทั้งนี้ สาขาวิชาและระดับความรู้ที่จะขออนุมัติไปศึกษานั้นจะต้องเป็นประโยชน์ยิ่งต่อ

งานในหน้าที่ซึ่งข้าราชการผู้นั้นปฏิบัติอยู่ หรือที่ผู้บังคับบัญชาจะได้มอบหมายให้กระทำเมื่อกลับมาปฏิบัติราชการ และ

(2) จะต้องไปศึกษาในสถาบันการศึกษาที่ทborgมมหาวิทยาลัยหรือกระทรวงศึกษาธิการรับรองมาตรฐานหลักสูตรแล้ว

ข้อ 10 การให้ข้าราชการไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ อธิการบดีจะต้องพิจารณาถึงอัตรากำลังที่มีอยู่ โดยให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอไม่ให้เสียหายแก่ราชการ และไม่ต้องตั้งอัตรากำลังเพิ่ม โดยให้พิจารณาอนุมัติได้ไม่เกินอัตรา率อยละ 20 ของจำนวนข้าราชการในระดับเดียวกันกับข้าราชการผู้ขอไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษก็ให้อนุมัติเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ 11 การให้ข้าราชการไปศึกษาต่อภายนอกประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการบางส่วน ให้กระทำได้ภาคการศึกษานึงไม่เกิน 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ในกรณีจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาศึกษามากกว่าที่กำหนดตามวรคหนึ่ง ให้เสนอขออนุมัติต่อปลัดทborgมมหาวิทยาลัย

ข้อ 12 ให้มหาวิทยาลัยและสถาบันในสังกัดทborgมมหาวิทยาลัย จัดให้ข้าราชการที่จะไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ ทำสัญญาไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ และทำสัญญาค้ำประกันตามแบบที่ทางราชการกำหนด โดยให้ข้าราชการที่ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศกลับมาปฏิบัติราชการชดใช้เป็นเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ข้อ 13 ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศจะต้องรายงานผลการศึกษาต่อผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้าภาควิชา ผู้อำนวยการกอง หรือเทียบเท่าขึ้นไปให้ทราบโดยเร็วทุกภาคการศึกษา หากข้าราชการไม่รายงานผลการศึกษาโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งกล่าวรายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดี และอธิการบดีอาจพิจารณาให้ยุติการศึกษา หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามควรแก่กรณีได้

ข้อ 14 ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศจะต้องศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่สถาบันการศึกษานั้น ๆ กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตรการศึกษา

ถ้ายังศึกษาไม่สำเร็จภายในระยะเวลาตามวรคหนึ่ง หากมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งอาจเสนอขออนุมัติขยายระยะเวลาศึกษาต่อได้ครั้งละ 1 ภาคการศึกษา ทั้งนี้ ต้องแนบผลการศึกษาที่ผ่านมาเพื่อประกอบการพิจารณาของอธิการบดีด้วย

ข้อ 15 ข้าราชการผู้ได้รับอนุญาติใช้เงินในเบ็ดเตล็ดตามสัญญา ต้องชดใช้เงินให้แก่ทางราชการ ดังนี้

(1) ข้าราชการที่ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการเต็มเวลา ให้ชดใช้เงินเดือน ทุน ที่ได้รับระหว่างที่ไปศึกษา และเงินอื่นใดที่ได้รับจากทางราชการ กับไม่ใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่ากับจำนวนเงินเดือน ทุน และเงินอื่นใดที่ได้รับจากการดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

(2) ข้าราชการที่ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการบางส่วน ให้ชดใช้เงินเดือน ทุน ที่ได้รับระหว่างที่ไปศึกษา และเงินอื่นใดที่ได้รับจากทางราชการ โดยค่านวนตามส่วนของระยะเวลาที่ไปศึกษา กับไม่ใช้เงินอีกจำนวนหนึ่ง เท่ากับจำนวนเงินเดือน ทุน และเงินอื่นใดที่ได้รับจากทางราชการดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

ในกรณีที่ผู้ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศกลับมาปฏิบัติราชการไม่ครบกำหนดตามสัญญา ก็ให้ลดจำนวนเงินที่จะต้องชดเชยตามส่วน

ข้อ 16 ข้าราชการที่ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการโดยไม่ได้รับอนุญาติจากอธิการบดี หรือปลัดกระทรวงมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี นอกจากจะไม่ได้รับการพิจารณาปรับรุณแล้ว ให้อธิการบดีพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี

ข้อ 17 ข้าราชการที่ได้รับอนุญาติให้ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศต้องตั้งใจศึกษาให้สำเร็จโดยเร็ว การไม่ดังใจศึกษาหรือประวิงเวลาศึกษาให้ล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลสมควร ให้อธิการบดีสั่งระงับการศึกษาและพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี

ข้อ 18 ข้าราชการที่ได้รับอนุญาติให้ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ หากไม่สามารถไปศึกษาหรือศึกษาให้สำเร็จได้ด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้รับรายงานต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อกลับเข้าไปปฏิบัติราชการทันที และให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดี

ในระหว่างการไปศึกษา หากทางราชการมีความประสงค์จะให้ผู้ได้กลับมาปฏิบัติราชการ ก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาติไว้ก่อนได้ฯ ให้ข้าราชการผู้นั้นกลับเข้าไปปฏิบัติราชการทันที

ข้อ 19 ข้าราชการที่ได้รับอนุญาติให้ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาติหรือสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาแล้ว จะต้องรับรายงานตัวกลับเข้าไปปฏิบัติราชการโดยเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 7 วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ลุ้นเร็จการศึกษาตามหลักสูตร หรือวันที่ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาติแล้วแต่กรณี

ข้อ 20 การรับเงินเดือนของข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศ
ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ 21 ข้าราชการผู้ใดได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายนอกประเทศก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้
บังคับ และยังคงอยู่ในระหว่างที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา
ต่อภายนอกประเทศตามระเบียบนี้

ข้อ 22 ให้กรรมการและเลขานุการ ก.ม. รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มี
อำนาจวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2542

(นายกรัฐมนตรี)
รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่แทน
นายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.ม.

สำเนาถูกต้อง
๒๖๘๒๐ ๕๗๙
(นางสาวรุ่งนภา ชื่อตรง)
๔๗๓๑ ๔